

elven går stenet forbi. Og så er det bare å rusle inn og lytte til dialekten. Man snur på skillingen og handler litt. «Ein sjer da ittnå når ein fer ti glaskassan, de ska værre sekkert å de», sier Haldo.

En halv mils veg ovenfor Støren møter vi to franskmenn og får bruk for våre språkkunnskaper og vårt språkøre. En nasal — bisarr neselyd ligger i kjølvannet etter dem. De gikk hardt, de guttene, da vi skiltes med dem.

Det er temmelig sent da vi når fram til Soknesteigen. Blakken får maule havre av tornisken, mens vi rusler ut og ser på landskapet. Vi sover på låven i de mykeste senger og våkner da sola spretter mellom veggstrangene.

Man kan bli ganske imponert over de svære kornåkrer ned gjennom dalen, en kveiteåker ved Lundamo Bruk må vel være på hundre mål. Et par steder er skurtrøsker i virksomhet, og vi får innblikk i at tid er penger.

En gyllen kornvind blåser. Erik Nyhus er ute og ser på markens grøde, men han vil gjerne ha nyheter og hilsninger «åvant dala» og ofrer seg atter for oss.

Nå er vi i kjente trakter og sinnet faller helt til ro. Med elvesus og bekkesurl i ørene svinger vi opp til Haldos stue, Blakken er hjemme igjen.

Jeg gler meg til å vise kona moltedunken og tyttbærskrinet. Skissen av værhanen skal hun også få se.

Og jentungen vil jeg ta på fanget og fortelle om Don Quijote og hans følgesvenn Sancho Panza, som drog rundt gjennom Spania på hesteryggen. Hun skal få høre om grop ørret og rare dyr.

Arne Garborg:

*Der stig det stort og blått, vårt fagre heimlands slott med tind
og tårn.*

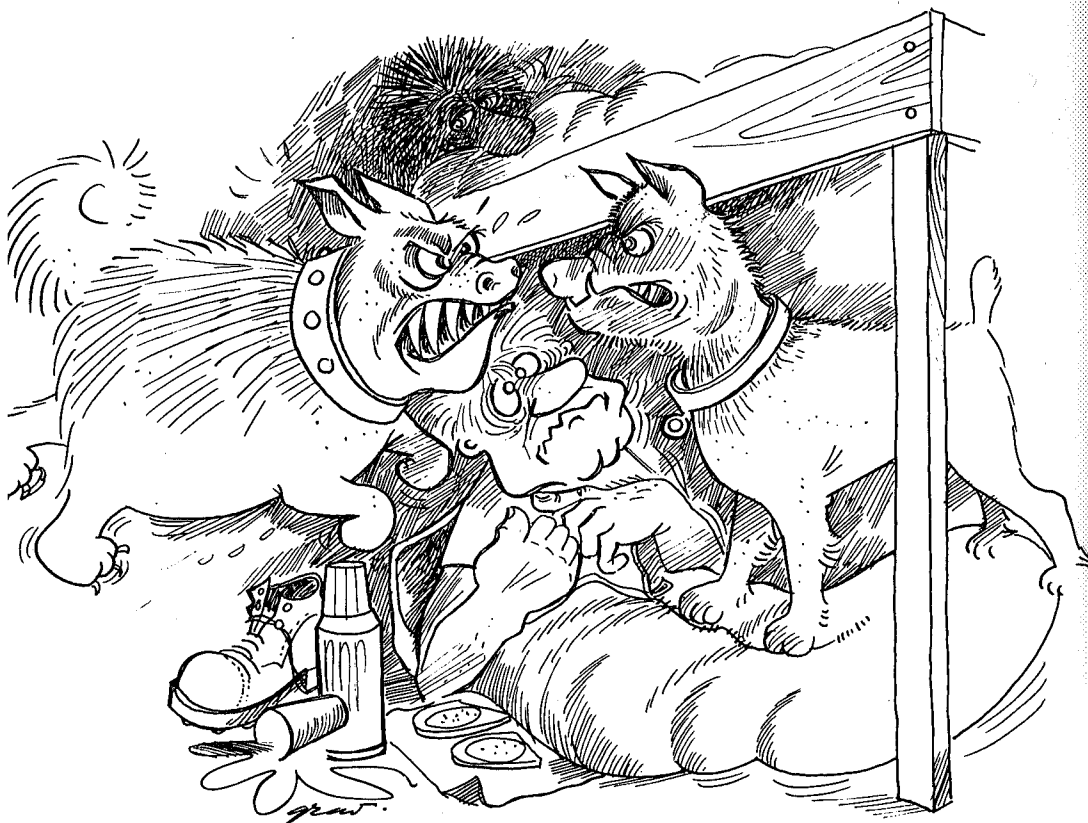
Om hunder, hytter og hensyn

Et gammelt ord sier at hunden er menneskets beste venn. Det har også vært hevdet at *det motsatte* kan og bør være like viktig — og riktig.

Det aller hyggeligste for en hundeeier må vel være å gå på tur med hunden, men det er som kjent en rekke hensyn å ta når en har med seg en slik følgesvenn.

For å unngå irritasjoner og vanskeligheter, og for å hindre at skader og uhell oppstår, finner Turistforeningen å måtte peke på følgende:

- * Hunden skal alltid være under kontroll på turer i skog og mark.
- * Beitende bufe — spesielt sau — blir ofte utsatt for hunder som jager. Oppjaging av vilt er også meget uheldig sommers tid. Det er *båndtvang* fram til 20. august, dersom ikke de respektive kommuner har fastsatt en senere dato. Det er hundeeierens plikt å sette seg inn i de bestemmelser som gjelder i de turområdene han og hunden skal ferdes i.
- * Når det gjelder hunder på T.T.'s hytter, har foreningen nå funnet det nødvendig å fastsette særskilte regler for dette. Det viktigste er at det blir gjort *avtale* med vertskapet på de respektive hyttene om plassering av hunden. Plasseringen skal skje der det er til minst sjenanse for gjestene. Det kan være i uthus, skjul osv. dersom hunden ikke kan ligge ute.
- * Etter gjeldende, offentlige helseforskrifter skal ikke hunder tas med inn i *spiserom/spisesaler* eller kjøkken. Hunder kan heller ikke tas med i *oppholdsrom* eller *vanlige soverom*.
- * Mange mennesker er redd hunder, de liker dem ikke og er kan-



Hunden er ikke alltid menneskets beste venn.

(Ill.: Leif Grav)

skje også allergiske overfor dette dyreslaget. Vi mener disse menneskene har krav på å bli tatt hensyn til.

* Spørsmålet om *mat til hunden* dukker også oftere og oftere opp nå, og her er det nødvendig å understreke at vertskapet ikke kan være forpliktet til å stå til tjeneste med hundemat. Mat må kjøpes på vanlig måte, dersom det ikke finnes rester som likevel ikke kan nyttes opp igjen.

* På *selvbetjente hytter* kan hunder heller ikke være i oppholdsrom eller soverom, men må plasseres ute eller i uthuset.

Vi forutsetter ellers at hyttenes sengetøy *aldri* nyttes som underlag for hunder. Videre går vi ut fra at enhver hundeeier sørger for å rydde opp og gjøre rent der hunden har hatt sitt leie, der den har spist, og der den har gjort «sitt fornødne».



Trollheimen, forsommeren 1975. Bildet er tatt mot Snota med Fagerlidalsvatna t.v. og Grøafjellet i forgrunnen.
(Monrad Kjellby)

I det hele tatt ber vi om — for den alminnelige trivsels skyld — at gjester med hund respekterer de regler som er gitt for våre hytter, slik at vi alle kan glede oss over hyggelige hytteopphold og trivelige vandringer i fredelige fjellområder.

Velkommen til fjells — med og uten hund!

F. R.

Arnulf Øverland:

Bak alle fjeldene blåner et ensomt fjeld. Den ene side skrånner mot dag og en mot kveld.